

Dato: 24.06.2022

Tema: Troendes holdning i møte med ulykker

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ

وَالْأَنْفُسِ وَالْعِمْرَاتِ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ.

Kjære muslimer!

En dag møtte profeten (fvmh.) en kvinne som jamret ved graven til barnet hennes. Han rådet den sørgende moren slik: «Unngå å gjøre opprør mot Allah og vær tålmodig!». Videre pekte profeten vår (fvmh.) på det å vise tålmodighet uten å få panikk når man ble møtt med en trist hendelse og sa: «Virkelig tålmodighet er den tålmodigheten som vises i det første øyeblikket av ulykken.»¹

I verset jeg leste i starten av min khutba sier vår Allmektige Herre slik: «Vi vil visse teste dere med noe frykt og hungersnød, og med tap av rikdom, liv og frukt. Og gi det gledelige budskapet til dem som tålmodig holder ut.»²

Kjære muslimer!

Selvfølgelig vil ingen av oss ønske å møte vanskeligheter. Men som troende vet vi at i tillegg til de gode øyeblikkene i livet, er de vanskelige tidene også en del av vår verdslige prøve. Den Allmektige Allah tester noen ganger mennesket ved å ta det han har, og noen ganger ved å gi ham mange velsignelser. La oss ikke glemme at i denne «verdenen av prøvelser» ble Allahs kjære sendebud (fvmh.) utsatt for de tyngste prøvelser. Men han sa ikke et ord som uttrykte opprør mot Allah i møte med disse prøvelsene; han mistet aldri håpet og troen på Allah. Han satte sin lit til Allah med denne forståelsen: «Vi kom fra Ham, og vi vil vende tilbake til Ham.», «Han er den som gir og Han er den som tar.»

I stedet for å gjøre opprør og si ufine ord i møte med katastrofer, bør vi først prøve å være tålmodig og standhaftig. Vi bør handle med sunn fornuft og vett, og ikke miste vår tillit til Allah. En troendes holdning i møte med katastrofer bør være å oppfylle det ansvaret som faller på oss for å overvinne vanskelighetene, lære av dem, dra nytte av ideene til mennesker med kunnskap, og til slutt sette vår lit til Allah.

Ærede troende!

I en hadith sier vår kjære profet slik: «Hvor vakker er tilstanden den troende er i! I enhver tilstand finnes det godhet for han/henne, og dette er et forhold som gjelder kun for de troende. Han/hun er takknemlig når noe godt skjer med ham/henne, det vil være bra for ham/henne. Han/hun er tålmodig når han/hun utsettes for en plage; det vil også være bra for ham/henne.»³

Derfor er det å holde fast ved livet i både gode og dårlige tider og få styrke fra båndet mellom oss og vår Herre, et vakkert følge av troen. Det at en deprimerert person snur sin hjelpeløshet til vold og å lar sitt sinne gå ut over kvinner og barn, er å mishandle andre. Mishandling er et brudd på menneskerettighetene (huquq'ul-ibad), og den forgifter familien med smertens og hatets frø. En troende er derimot en person som snakker og gjør sine handlinger med barmhjertighet, og inngir tillit og fred rundt seg. Hvis det er et problem, har vi Allah som kurerer problemene. «Han er den beste velynderen, den beste hjelperen.»⁴ Hvis det er et problem, så finnes det venner, naboer og slektninger som sammen finner løsninger på problemene. «De troende er kun (hverandres) brødre.»⁵

Kjære muslimer!

La oss ikke gjøre vår smerte om til opprør og mishandling. La oss ikke glemme at vår standhaftige holdning i møte med de vanskelighetene vi opplever, vil varsle mange lettelser fra Allah. Vi har kommet til denne verden for å tro og for å gjøre gode gjerninger. La oss huske følgende hadith fra vår profet, som lover håp og trøst; «En muslims synder blir tilgitt i møte med enhver ulykke som rammer ham/henne, selv om det bare er en torn som stikker kroppen hans/hennes.»⁶

La oss ikke miste håpet om vår Herres hjelp og barmhjertighet. La oss be til vår Allmektige Herre med vår kjære profets (fvmh.) bønn; «Vi tilhører Allah og vi vil vende tilbake til Ham. O Allah! Jeg forventer belønning fra Deg for den ulykken som rammet meg; gi meg derfor belønning for dette, og bytt det [ulykken] med noe bedre.»⁷

¹ Buhârî, Cenâiz, 31.

² Bakara, 2/155.

³ Müslim, Zühd, 64.

⁴ Enfâl, 8/40.

⁵ Hucurât, 49/10.

⁶ Buhârî, Merdâ, 1.

⁷ Müslim, Cenâiz, 4.